

हुरडा ज्वारी वाण अन् लागवड तंत्रज्ञान

डॉ. आदिनाथ ताकटे, डॉ. विजू अमोलिक

राज्यांत कृपी पर्यटन व्यवसाय मोठ्या प्रमाणात वाढत चालल्याने हुरडा पार्टीचे प्रस्थ वाढत आहे. त्यामुळे हुरडगाला राज्यांसह राज्यावाहेरही मोठी मागणी आहे. हुरडा ज्वारीचे विविध वाण तसेच लागवड तंत्रज्ञान समजून घेतल्यास गुणवत्ता व उत्पादनात वाढ करून व्यवसायाचा चांगला फायदा करून घेण्याची मोठी संधी आहे.

च चीस सरस, गोड, मऱ, भाजलेल्या हिरव्या दाण्याचा हुरडा पर्यटकांना आकर्षित करत आहे. हिरव्या दाण्याचा हुरडा अतिशय स्वादिष्ट लागतो. त्यात मुक्त अभिने आम्ले, साखर, विद्रावळ प्रथिने, जीवनसत्त्वे यांचे प्रमाण अधिक असून, पिष्ठम पदार्थांचे प्रमाण कमी असते. त्यामुळे असे दाणे गोवच्यांच्या आवेच भाजले असता दाण्यातील विविध रासायनिक घटकांची विशिष्ट रासायनिक प्रक्रिया होते. त्यातून दाण्यास एक प्रकारची स्वादिष्ट चव प्रस होते.

हुरड्याचे सुधारित वाण

महातमा फुले कृपी विद्यापीठ, राहुरी विकसित.

फुले मध्यु (आर एस एस जी व्ही -४६)

- प्रसारण वर्ष - २०१४
- उत्कृष्ट प्रतीक्षा व चवदार हुरडा
- वाणांचे खोड मध्यम, गोड, रसरीत
- वाण उंच व पालेदार.
- हुरडा अवस्था येण्यास ९३ ते ९८ दिवस लागतात.
- हुरडा अवस्थेत दाणे सहज सुखायाचे प्रमाण १५ टक्क्यांपैकी जास्त.
- खोडमारी किंडास व खडखड्या रोगास प्रतिकारक
- अवर्धनास प्रतिकारक
- हुरड्याचे उत्पादन ३० -३५ विंटल प्रति हेक्टरी.
- कडव्याचे उत्पादन ६५ ते ७० विंट. प्रति हेक्टरी.

फुले उत्तरा

- प्रसारण वर्ष - २००५
- स्थानिक वाणांतून निवड पद्धतीने विकसित.
- हुरड्याची अवस्था येण्यास ९० ते १०० दिवस.
- खोडांतून दाणे महज वाहेर पडतात.
- सरागरी ७० ते ९० प्रॅम हुरडा मिळतो.
- चवीचे सरस अव्यंत गोड.
- तांद्री गोड असल्याने जेवावे चवीने खातात
- कीपीस गोलाकार, मध्यम, घट
- मध्यम ठंडीचा, पाणे पालेदार
- खोड मध्यम, गोड, रसरीत
- खोडमारी व खडखड्या रोगास प्रतिकारक्षम
- हुरडा उत्पादन हेक्टरी २० ते २५ विंट.
- कडव्याचे उत्पादन हेक्टरी ५५ ते ६० विंट.

वासंतरात नाईक मराठवाडा कृपी विद्यापीठ, परभाणी यांच्यातरके विकसित वाण

एसजीएस ८-४

- हुरडा रुचकर आणि गोड
- हुरड्याची प्रत उत्तम
- कणसातून दाणे सहजरीत्या वेगळे होतात

- अन्य हुरड्याच्या वाणापेक्षा दाणा टपोरा.
- हुरडा उत्पादन हेक्टरी १५ ते १६ विंट.
- कडव्याचे उत्पादन हेक्टरी ७० ते ७५ विंट.

परभाणी घसंत (पीढीआरएसजी १०१)

- प्रसारण वर्ष - २०२१
- खाण्यास चवदार, गोड, मऱ
- कणसातून दाणे सहज वेगळे होतात.
- हुरड्याची अवस्था येण्यास १५ दिवस.
- खोडमारी, खोडकीड व खडखड्या रोगास सहनशील
- दाण्याची आणि कडव्याची प्रत उत्तम
- हुरडा उत्पादन हेक्टरी ३४ विंट.
- कडव्याचे उत्पादन हेक्टरी १३३ ते १३५ विंट.
- मराठवाडा विभागासाठी शिफारस

डॉ. पंजाबराव देशमुख कृपी विद्यापीठ, अकोला विकसित वाण

ट्रॉफे अकोला सुरुची (टीएकीएस -५)

- प्रसारण वर्ष २०२२, महाराष्ट्रासाठी प्रसिरित
- मऱ्यास अतिशय सुलभ.
- हुरड्याची प्रत उत्तम, चवदार
- हुरडा तयार होण्याचा कालावधी ११ दिवस
- हुरड्याचे उत्पादन हेक्टरी ४३ विंट.
- हिरवा चारा उत्पादन हेक्टरी ११० विंट.

स्थानिक वाण

- सुरती, गृहमेंडी, कुचीकुची, काढी दगडी, वाणी, मालदांडी

लागवड व्यवस्थापन

जमीन : मध्यम ते भारी, पाण्याचा योग्य निचारे होणारी

पूर्ववर्षात, मध्य व जलसंधारण : पेरणीपूर्वी नांगरट करावी. जमिनीची बांधवटिस्ती करावी. सारा येताने यांके पाइन त्यामध्ये बढीराम नांगराने बांधणी करावी. त्यामुळे पावासाचे पाणी पूर्णपणे वापायात साचून जमिनीत मुख्यामदत होते.

पेरणीची योग्य वेळ : १५ सप्टेंबर ते १५ ऑक्टोबर.

■ खोडमारीचा प्रारुद्धव टाळ्यासाठी व भरपूर

जमिनीच्या प्रकारानुसार रासायनिक खतांचा वापर

रासायनिक खतांचे हेक्टरी प्रमाण (किलो)		
जमिनीची प्रकार (खोली सेमी.)	कोरडवाहू प्रकार	
१) मध्यम (४५-६० सेमी.)	नत्र (युरिया)	स्फुरद (एसएसपी)
२) भारी (६० पेक्षा जास्त)	४० (८७)	२० (१२५)
जमिनीची प्रकार (खोली सेमी.)		पालाश (एमओपी)
१) मध्यम जमीन	६० (१३०)	३० (१८८)
२) भारी जमीन	८०* (१७४)	४० (२५०)
बागायती प्रकार		
१) मध्यम जमीन	८०* (१७४)	४० (२५०)
२) भारी जमीन	१००* (२१७)	५० (३१३)
पालाश (एमओपी)		५० (८४)

* नत्र देन हक्क्यांत (पेरणीवेळी अर्धे व पेरणीनंतर एक महिन्याने अर्धे), संपूर्ण स्फुरद व पालाश पेरणीच्या वेळेस द्यावे. कोरडवाहू जमिनीस संपूर्ण नत्र, स्फुरद व पालाश (हेक्टरी ५०:२५:२५ किलो) देन चाड्याच्या पामरोने पेशेन द्यावे.

उत्पादन मिळण्यासाठी ऑक्टोबरच्या पहिल्या पंधरवडात पेरणी करावी. लवकर पेरणी केल्यास (१५ सप्टेंबर आणि) खोडमारीमुळे मोठ्या प्रमाणात पोणे मर होते. उशीरा पेरणी केल्यास जमिनीचा ओलावा कमी झाल्यामुळे बियाण्याची उगवण कमी होते.

आर्थिक फायद्यासाठी टप्प्याच्याने लागवड करावी. आंगस्ट्या पहिल्या आठवड्याच्या सुरुवातीने त्यातून दाणे वेळी वेळी जास्त वापरावे. त्यातून दाणे वेळी वेळी जास्त वापरावे. त्यातून दाणे वेळी वेळी जास्त वापरावे.

पेरणी अंतर व बियाणे

- देन ओर्केटील अंतर ४५ सेमीचे व देन रोपांतील अंतर १५ सेमी. ठेवावे.
- हेक्टरी १० किलो बियाणे वापरावे.
- बौजप्रक्रिया- प्रति किलो बियाण्यास ४ प्रॅम गंधक चोलावे. त्यानंतर २५ प्रॅम प्रत्येकी अंशोबैकर व पांसेस्वी या जैविक खतांची प्रक्रिया करावी. थायामेयोवळैम (७० टक्के) ३ प्रॅम प्रति किलो बियाणे या प्रमाणात बौजप्रक्रिया केल्यास खोडमारी मुळे होणारी पोंगेमर कमी होते.

खत व्यवस्थापन

- मध्यम जमिनीत पेरणी करताना प्रति हेक्टरी ४० किलो नत्र व २० किलो स्फुरद म्हणजेच ८७ किलो (सुपरे देन गोणा) युरिया व १२५ किलो (सुपरे अडीच गोणा) व १८७ किलो एसएसपी खत देन चाड्याच्या पापराने द्यावे.
- भारी जमिनीत पेरणी करतेवेळी हेक्टरी ६० किलो नत्र व ३० किलो स्फुरद म्हणजेच १३० किलो युरिया (सुपरे अडीच गोणा) व १८७ किलो एसएसपी देन गोणी द्यावे.
- बागायती ज्वारीसाठी मध्यम व खोले जमिनीसाठी हेक्टरी ८० किलो नत्र, ४० किलो स्फुरद व ४० किलो युरिया (सुपरे पावणेचार गोणा) द्यावे.
- बागायती ज्वारीसाठी मध्यम व जलसंधारणी करावी. जमिनीची बांधवटिस्ती करावी. सारा येताने यांके पाइन त्यामध्ये बढीराम नांगराने बांधणी करावी. त्यामुळे पावासाचे पाणी पूर्णपणे वापायात साचून जमिनीत मुख्यामदत होते.

- डॉ. आदिनाथ ताकटे, १९०४०३२३८९ (पुढ शास्त्रज्ञ) - डॉ. विजू अमोलिक, १९२१५८३०६ (वास्तव्यातील विभाग, प्रमुख) (लेखक महात्मा फुले कृपी विद्यापीठत ज्वारी सुधार प्रकल्पांतर्गत वरिष्ठ ज्वारी पैदासकार आहेत.)

आंतरमशागत

- उगवण झाल्यावर १० ते १२ दिवसांनी विरळणी करावी. सुखावातीच्या ३५ ते ४० दिवसांत पीक तणविरहित ठेवावे. पेरणीनंतर आवश्यकतेनुसार १ ते २ वेळा खुरपणे व तीन वेळा कोळपणी करावी.
- पेरणी कोळपणी होण्याच्या वेळी ५०-२५-२५ नत्र-स्फुरद-पालाश प्रति हेक्टरी देन चाड्याच्या पापराने द्यावे. त्यातून दाणे वेळी जास्त वापरावे. तीन गोण्या एसएसपी व एक गोणी एमओपी या प्रमाणे मात्रा द्यावी.

पाणी व्यवस्थापन

- कोरडवाहू ज्वारीसंसारित पाण्याचो सोय असल्यास पीक गर्भावस्तेत असताना पेरणीनंतर २८ ते ३० दिवसांनी किंवा पीक पोटारी असताना ५० ते ५५ दिवसांनी पाणी द्यावे.
- देन पाणी देणे शक्य असल्यास वरोल दोन्ही नाजूक अवस्थेत पाणी द्यावे.
- बागायती ज्वारीसाठी मध्यम जमिनीत तिसरे पाणी फुलोन्यात असताना पेरणीनंतर ७० ते ७५ दिवसांनी द्यावे.
- डॉ. आदिनाथ ताकटे, १९०४०३२३८९ (पुढ शास्त्रज्ञ) - डॉ. विजू अमोलिक, १९२१५८३०६ (वास्तव्यातील विभाग, प्रमुख) (लेखक महात्मा फुले कृपी विद्यापीठत ज्वारी सुधार प्रकल्पांतर्गत वरिष्ठ ज्वारी पैदासकार आहेत.)